

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

6548 *Llei 6/2011, d'11 d'abril, per la qual es modifiquen la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i el Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

La crisi financera ha posat de manifest nombroses deficiències en la regulació prudencial arreu del món. Per això, s'ha posat en marxa en la Unió Europea un procés de reformes de la normativa prudencial en línia amb el que va discutir el G-20 i de conformitat amb la modificació que s'està portant a terme de l'acord de Basilea II.

En aquest sentit, la Directiva 2009/111/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre de 2009, per la qual es modifiquen les directives 2006/48/CE, 2006/49/CE i 2007/64/CE pel que fa als bancs afiliats a un organisme central, a determinats elements dels fons propis, als grans riscos, al règim de supervisió i a la gestió de crisis, constitueix la primera fase d'aquest procés.

Amb l'aprovació de la Directiva 2009/111/CE s'aborden una sèrie de reformes fonamentals entre les quals s'inclouen: l'establiment de condicions per a l'admissibilitat dels instruments de capital híbrids com ara recursos propis, la millora de la cooperació entre supervisors per afermar el marc de la Unió Europea sobre gestió de crisis, i la determinació d'una sèrie de requisits per permetre l'exposició a posicions de titulització.

Aquesta Llei té com a objecte iniciar la transposició d'aquesta Directiva, i per a això es modifiquen, d'una banda, la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, i, de l'altra, la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors. Així mateix, atesos els canvis que introdueix aquesta Directiva en l'intercanvi d'informació entre les autoritats supervisores i el Banc Central Europeu, ha estat necessari modificar el Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees.

En l'origen de la crisi financera es troba la inversió en complexes estructures de titulització, el risc de la qual sovint resultava difícil d'avaluar per als inversors. La titulització és important per al bon funcionament del sistema financer, ja que permet obtenir importants quantitats de finançament mitjançant el mecanisme de distribució del risc entre nombrosos inversors. No obstant això, existeix un problema d'informació asimètrica entre originador o patrocinador, més informat sobre les característiques de l'estructura que pretén titulitzar i, l'inversor, molt menys informat. Això generaria un perjudici si els incentius de tots dos estiguessin alineats, però, de fet, no és així, ja que, mentre que l'originador pretén transferir el risc a l'inversor, aquest últim pretén obtenir la màxima rendibilitat possible amb el mínim risc. Amb les modificacions introduïdes per la present Llei a la Llei 13/1985, de 25 de maig, i a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, a l'article primer.u i segon.u, respectivament, es pretén l'alineació dels dos incentius introduint l'obligació a les entitats de complir determinats requisits que s'han de desenvolupar mitjançant reglament per permetre l'exposició a posicions de titulització i per iniciar una titulització.

La crisi financera ha posat de manifest també la necessitat de millora del marc europeu de prevenció i gestió de crisis. Atès l'elevat nivell d'integració dels mercats financers en la Unió Europea, i la possibilitat, per això, que les crisis financeres en un estat membre es propaguin a la resta de la Unió, resulta indispensable reforçar la cooperació entre supervisors. Per això, recollint el que estableix la Directiva, aquesta Llei introdueix diverses mesures en aquesta direcció, com ara l'obligació del Banc d'Espanya i de la Comissió Nacional del Mercat de Valors de tenir en compte les repercussions de les seves decisions sobre l'estabilitat financera d'altres estats membres, la regulació dels col·legis de supervisors i de les decisions conjuntes en el marc de la supervisió de grups transfronterers o la possibilitat de declarar sucursals com a significatives.

Finalment, els instruments de capital híbrids desenvolupen un paper important en la gestió corrent del capital de les entitats de crèdit. Aquests instruments permeten a les entitats de crèdit aconseguir una estructura de capital diversificada i arribar a un ampli ventall d'inversors financers. El Comitè de Supervisió Bancària de Basilea va arribar a un acord, tant sobre els criteris d'admissibilitat, com sobre els límits per a la inclusió de determinats tipus d'instruments de capital híbrids en els fons propis bàsics de les entitats de crèdit. En conseqüència, és important establir criteris perquè aquests instruments de capital puguin ser admesos com a fons propis bàsics de les entitats de crèdit.

En aquest sentit, en aquesta Llei es modifica el règim per a la comptabilitat de les participacions preferents com a recursos propis que estableix la disposició addicional segona de la Llei 13/1985, de 25 de maig. Així, s'adequa aquest instrument als requeriments internacionals que permeten garantir que aquest tipus d'instruments sigui un instrument efectiu per complir els requisits de solvència de les entitats. No obstant això, la mateixa norma inclou un règim transitori per a les emeses amb anterioritat a l'entrada en vigor.

Finalment, a l'article tercer s'aborda la reforma de l'intercanvi d'informació del Banc d'Espanya amb el Banc Central Europeu mitjançant la modificació del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny.

Aquesta Llei es dicta d'acord amb el que disposen els paràgrafs 6è, 11è i 13è de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva sobre la legislació mercantil, sobre les bases de l'ordenació del crèdit, la banca i les assegurances, i sobre les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament.

Article primer. *Modificació de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers:

U. Es modifica l'apartat 1 de l'article sisè, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els grups consolidables d'entitats de crèdit, així com les entitats de crèdit integrades o no en un grup consolidable d'entitats de crèdit, han de mantenir en tot moment un volum suficient de recursos propis en relació amb les inversions efectuades i els riscos assumits. En especial, han de disposar en tot moment de fons superiors o iguals a la suma de les exigències de recursos propis mínims següents:

a) Respecte de totes les seves activitats amb excepció de les de cartera de negociació, les exigències de recursos propis determinades d'acord amb el mètode de càlcul establert reglamentàriament per al risc de crèdit i el risc de dilució;

b) Respecte de les seves activitats de cartera de negociació, les exigències de recursos propis determinades d'acord amb el mètode de càlcul establert reglamentàriament per al risc de posició i el risc de contrapart i, en la mesura que s'autoritzi, per als grans riscos que superin els límits establerts reglamentàriament;

c) Respecte de totes les seves activitats, les exigències de recursos propis determinades d'acord amb el mètode de càlcul establert reglamentàriament per al risc de tipus de canvi, el risc de liquidació i el risc sobre primeres matèries;

d) Respecte de totes les seves activitats, les exigències de recursos propis determinades d'acord amb el mètode de càlcul establert reglamentàriament per al risc operacional.»

Dos. S'afegeix la lletra d) següent a l'apartat 3 de l'article sisè:

«d) Les condicions en què una entitat de crèdit es pot exposar al risc d'una posició de titulització, o mantenir les exposicions esmentades, així com les condicions que han d'aplicar les entitats de crèdit originadores o patrocinadores a les exposicions que hagin de titulitzar. A aquests efectes, una entitat de crèdit que no sigui originadora, patrocinadora o creditora original es considera exposada al risc de crèdit d'una posició de titulització en la seva cartera de negociació o fora d'aquesta només si l'entitat originadora, patrocinadora o creditora original ha revelat de manera explícita a l'entitat de crèdit que es disposa a retenir, de manera constant, un interès econòmic net significatiu que, en qualsevol cas, no pot ser inferior al 5 per cent.»

Tres. L'apartat 1 de l'article desè bis queda redactat de la manera següent:

«1. Correspon al Banc d'Espanya, en la seva condició d'autoritat responsable de la supervisió de les entitats de crèdit i els seus grups consolidables:

a) Revisar els sistemes, siguin acords, estratègies, procediments o mecanismes de qualsevol tipus, aplicats per donar compliment a la normativa de solvència que conté aquesta Llei i les disposicions que la despleguin. Aquesta revisió inclou les polítiques i pràctiques de remuneració a què es refereix l'apartat 1 bis de l'article 30 bis de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

b) Avaluar els riscos als quals estan o poden estar exposats.

c) A partir de la revisió i avaluació esmentades en les lletres precedents, determinar si els sistemes esmentats en la lletra a) i els fons propis mantinguts garanteixen una gestió i cobertura sòlides dels seus riscos.

d) Exigir a cada entitat de crèdit que tingui normes de govern que incloguin polítiques i pràctiques de remuneració coherents amb la promoció d'una gestió del risc sòlida i efectiva per donar compliment a la normativa sobre polítiques i pràctiques de remuneració que reglamentàriament s'estableixi.

e) Elaborar i publicar guies, dirigides a les entitats i grups supervisats, indicant els criteris, pràctiques o procediments, que considera adequats per afavorir una adequada avaluació dels riscos a què estan o puguin estar exposats així com el millor compliment de les normes d'ordenació i disciplina dels subjectes supervisats. Aquestes guies poden incloure els criteris que el mateix Banc d'Espanya ha de seguir en l'exercici de les seves activitats de supervisió.

f) Elaborar i publicar guies, dirigides a les entitats i grups supervisats, indicant els criteris, pràctiques o procediments que considera adequats per garantir que les pràctiques de remuneració deriven en uns incentius d'assumpció de riscos compatibles amb una gestió del risc adequada. Aquestes guies poden incloure els criteris que el mateix Banc d'Espanya ha de seguir en l'exercici de les seves activitats de supervisió.

g) Utilitzar la informació recopilada de conformitat amb els criteris de divulgació que estableix l'apartat 1 de l'article 10 ter per comparar les tendències i pràctiques en matèria de remuneració. El Banc d'Espanya ha de facilitar a l'Autoritat Bancària Europea aquesta informació.

h) Recopilar informació sobre el nombre de persones, en cada entitat de crèdit, amb remuneracions d'almenys 1 milió d'euros, inclòs l'àmbit de negoci implicat i els principals components del sou, els incentius, les primes a llarg termini i la contribució a la pensió. Aquesta informació s'ha de transmetre a l'Autoritat Bancària Europea.

Amb aquesta finalitat, el Banc d'Espanya pot fer seves, i transmetre com a tal a les entitats i grups, les guies que, sobre les qüestions esmentades, aprovin els organismes o comitès internacionals actius en la regulació i supervisió bancàries.

Les anàlisis i avaluacions esmentades en les lletres a) i b) anteriors s'han d'actualitzar amb periodicitat almenys anual.»

Quatre. L'apartat 2 de l'article desè bis queda redactat de la manera següent:

«2. Correspon al Banc d'Espanya, en la seva condició d'autoritat responsable de l'exercici de la supervisió dels grups consolidables d'entitats de crèdit i en relació amb les autoritats supervisores de la Unió Europea:

a) Coordinar la recollida d'informació i difondre entre les restants autoritats responsables de la supervisió d'entitats del grup la informació que consideri important en situacions tant normals com urgents.

b) La planificació i coordinació de les activitats de supervisió en situacions normals, en relació, entre d'altres, amb les activitats que preveu l'apartat 1 d'aquest article, en els articles 6.4, 10 ter, i 11 d'aquesta Llei, i en les disposicions relatives a criteris tècnics concernents a l'organització i el tractament dels riscos, en col·laboració amb les autoritats competents implicades.

c) La planificació i coordinació de les activitats de supervisió, en col·laboració amb les autoritats competents implicades i, si s'escau, amb els bancs centrals, en situacions d'urgència o en previsió d'aquestes situacions, i en particular, en aquells casos en què existeixi una evolució adversa de les entitats de crèdit o dels mercats financers i s'ha de valer, sempre que sigui possible, dels canals de comunicació específics existents per facilitar la gestió de crisis.

La planificació i coordinació de les activitats de supervisió a què es refereix aquesta lletra c) inclou les mesures excepcionals que preveu l'article 6.1.d) del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees, l'elaboració d'avaluacions conjuntes, la instrumentació de plans d'emergència i la comunicació al públic.

d) Cooperar estretament amb altres autoritats competents amb responsabilitat supervisora sobre les entitats de crèdit estrangeres, matrius, filials o participades del mateix grup en els termes que preveu l'article 6 del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny.

En particular, el Banc d'Espanya ha de cooperar amb aquestes autoritats competents en la concessió de l'autorització per a l'ús de qualificacions internes de crèdit o mètodes interns de mesurament del risc operacional a aplicar en els grups espanyols d'entitats de crèdit i en la determinació de les condicions, a les quals, si s'escau, ha d'estar subjecta aquesta autorització.

Les sol·licituds d'autorització esmentades en el paràgraf anterior, presentades per una entitat de crèdit matriu de la Unió Europea i les seves filials o, conjuntament, per les filials d'una societat financera de cartera matriu de la Unió Europea, s'han de dirigir al Banc d'Espanya, en la seva condició d'autoritat responsable de l'exercici de la supervisió dels grups consolidables d'entitats de crèdit.

En aquests supòsits, en un termini no superior a sis mesos, el Banc d'Espanya ha de promoure l'adopció d'una decisió conjunta sobre la sol·licitud amb les altres autoritats competents d'altres estats membres encarregades de la supervisió de les diferents entitats integrades en el grup. La resolució motivada que reculli aquesta decisió conjunta l'ha de notificar al sol·licitant el Banc d'Espanya.

El període al qual s'al·ludeix en el paràgraf anterior comença en la data de recepció de la sol·licitud completa pel Banc d'Espanya. El Banc d'Espanya ha de remetre aquesta sol·licitud sense demora a les altres autoritats competents.

En absència d'una decisió conjunta entre el Banc d'Espanya i les altres autoritats competents en el termini de sis mesos, el Banc d'Espanya ha de resoldre sobre la sol·licitud. La resolució motivada ha de tenir en compte les opinions i reserves de les altres autoritats competents expressades al llarg del termini de sis mesos. La resolució motivada l'ha de notificar al sol·licitant i a les altres autoritats competents el Banc d'Espanya.

En el cas del procediment equivalent que regeixi, de conformitat amb el que preveu la Directiva 2006/48/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny

de 2006, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici, les autoritzacions abans esmentades quan es tracti de grups d'entitats de crèdit estrangers en què s'integri una entitat de crèdit espanyola, el Banc d'Espanya, a més de cooperar en la decisió conjunta que cal adoptar, pot acceptar, si s'escau, les decisions que sobre això adoptin les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea quan siguin aquestes les responsables de l'exercici de la supervisió d'aquells grups. L'entitat espanyola afectada ha de calcular els seus requeriments de recursos propis conforme a aquesta decisió.

Reglamentàriament, es poden concretar els termes del procediment de cooperació a què es refereix aquesta lletra.

e) Subscriure acords de coordinació i cooperació amb altres autoritats competents que tinguin per objecte facilitar i establir una supervisió eficaç dels grups encomanats a la seva supervisió i assumir les tasques addicionals que resultin d'aquests acords.

f) Advertir, tan aviat com sigui possible, al titular del Ministeri d'Economia i Hisenda, i a les restants autoritats supervisores, nacionals o estrangeres, afectades, del sorgiment d'una situació d'urgència, i en particular en aquells casos en què existeixi una evolució adversa dels mercats financers, que pugui comprometre la liquiditat al mercat i l'estabilitat del sistema financer de qualsevol Estat membre de la Unió Europea en què hagin estat autoritzades entitats d'un grup subjecte a la supervisió en base consolidada del Banc d'Espanya o en què estiguin establertes sucursals significatives d'una entitat de crèdit espanyola, segons es preveuen en la lletra g) següent.

g) Formular sol·licituds a les autoritats competents de la supervisió d'una entitat de crèdit autoritzada en la Unió Europea amb sucursals a Espanya perquè aquestes siguin considerades com a sucursals significatives, així com, a falta de decisió conjunta sobre això, resoldre sobre el seu caràcter significatiu.

En aquests supòsits, conforme al procediment que es determini reglamentàriament, el Banc d'Espanya ha de promoure l'adopció d'una decisió conjunta sobre la sol·licitud amb les altres autoritats competents d'altres estats membres encarregades de la supervisió de les diferents entitats integrades en el grup.

Igualment, correspon al Banc d'Espanya conforme al procediment que es determini reglamentàriament, resoldre mitjançant decisió conjunta, les sol·licituds equivalents formulades per les autoritats competents dels països on estiguin ubicades sucursals d'entitats de crèdit espanyoles, així com, a falta de decisió conjunta sobre això, reconèixer la resolució sobre el seu caràcter significatiu d'aquesta autoritat competent.

Així mateix, cal concretar reglamentàriament els motius que el Banc d'Espanya ha de tenir en compte per considerar si una sucursal és o no significativa, que han d'incloure en tot cas la quota de mercat de la sucursal, la incidència potencial de la suspensió o cessament de les operacions de l'entitat en la liquiditat del mercat i les dimensions i la importància de la sucursal.»

Cinc. S'afegeix l'apartat 2 bis següent a l'article desè bis:

«2 bis. En el marc de la cooperació a què es refereix el primer paràgraf de la lletra d) de l'apartat anterior, el Banc d'Espanya, com a supervisor en base consolidada d'un grup o com a autoritat competent responsable de la supervisió de les filials d'una entitat de crèdit matriu de la UE o d'una societat financera de cartera matriu de la UE a Espanya, ha de fer tot el que estigui al seu poder per prendre una decisió conjunta sobre l'aplicació de l'article 6.4 d'aquesta Llei i de l'apartat 1 d'aquest article per determinar l'adequació del nivell consolidat de fons propis que tingui el grup en relació amb la seva situació financera i perfil de risc i el nivell de fons propis necessari per a l'aplicació de l'article 11, a cadascuna de les entitats del grup bancari i en base consolidada.

La decisió conjunta s'ha d'adoptar en un termini de quatre mesos a partir de la presentació pel supervisor en base consolidada, a les altres autoritats competents pertinents, d'un informe que inclogui l'avaluació de riscos del grup, de conformitat amb l'article 6.4 i de l'apartat 1 d'aquest article. La decisió conjunta també ha de prendre degudament en consideració l'avaluació de risc de les filials efectuada per les autoritats competents pertinents d'acord amb l'article 6.4 d'aquesta Llei i l'apartat 1 d'aquest article i les reserves manifestades per les altres autoritats competents.

La decisió conjunta s'ha d'exposar en un document que contingui la decisió plenament motivada i que el Banc d'Espanya, quan sigui el supervisor en base consolidada, ha de remetre a l'entitat de crèdit matriu de la UE.

En cas de desacord i a petició de qualsevol de les altres autoritats competents afectades, el Banc d'Espanya, abans d'adoptar la decisió a què es refereix el paràgraf següent, ha de consultar al Comitè de Supervisors Bancaris Europeus; el resultat de la consulta no el vincula.

En absència d'aquesta decisió conjunta entre les autoritats competents en el termini de quatre mesos, el Banc d'Espanya, quan exerceixi de supervisor en base consolidada, ha d'adoptar la decisió respecte a l'aplicació de l'apartat 1 d'aquest article, així com dels articles 6.4 i 11 d'aquesta Llei, sobre una base consolidada, després de prendre degudament en consideració l'avaluació de risc de les filials efectuada per les autoritats competents pertinents i, si s'escau, el resultat de la consulta al Comitè de Supervisors Bancaris Europeus.

Igualment en absència d'aquesta decisió conjunta, el Banc d'Espanya, com a responsable de la supervisió de les filials d'una entitat de crèdit matriu de la UE o d'una societat financera de cartera matriu de la UE, ha de prendre una decisió sobre l'aplicació de l'apartat 1 d'aquest article i dels articles 6.4 i 11 d'aquesta Llei, sobre una base individual o subconsolidada, després de prendre degudament en consideració les observacions i les reserves manifestades pel supervisor en base consolidada i, si s'escau, el resultat de la consulta al Comitè de Supervisors Bancaris Europeus.

La decisió a què es refereixen els dos paràgrafs anteriors s'ha d'exposar en un document que contingui les decisions plenament motivades i ha de tenir en compte l'avaluació de risc, les observacions i les reserves manifestades per les altres autoritats competents al llarg del període de quatre mesos; el Banc d'Espanya, quan exerceixi de supervisor en base consolidada, ha de remetre el document a totes les autoritats competents afectades i a l'entitat de crèdit, matriu de la UE o filial afectada.

Les decisions conjuntes a què es refereix el paràgraf primer i les decisions dels supervisors en base consolidada d'altres estats membres de la UE, que afectin entitats de crèdit espanyoles filials dels grups consolidats a què es refereixin aquestes decisions, tenen efectes legals idèntics que les decisions adoptades pel Banc d'Espanya.

La decisió conjunta a què es refereix el paràgraf primer i les decisions adoptades a falta d'una decisió conjunta de conformitat amb els paràgrafs quart i cinquè han de ser actualitzades cada any o, en circumstàncies excepcionals, quan una autoritat competent responsable de la supervisió de filials d'una entitat de crèdit matriu de la UE o una societat financera de cartera matriu de la UE presentin al supervisor en base consolidada una sol·licitud per escrit completament raonada que s'actualitzi la decisió sobre l'aplicació de l'article onzè d'aquesta Llei. En el segon cas, es poden encarregar de l'actualització de manera bilateral el supervisor en base consolidada i l'autoritat competent que hagi presentat la sol·licitud.»

Sis. S'afegeix una nova lletra d) a l'apartat 3 de l'article desè bis:

«d) Els criteris generals i els mètodes adoptats per comprovar el compliment de les condicions que s'estableixin en desplegament de l'article sisè.3.d) i el tractament dels eventuals incompliments d'aquestes condicions.»

Set. S'afegeix un apartat 4 a l'article desè bis:

«4. El Banc d'Espanya, en el desenvolupament de les seves funcions com a autoritat responsable de la supervisió de les entitats de crèdit i els seus grups consolidables:

a) Ha de prendre degudament en consideració la possible incidència de les seves decisions en l'estabilitat del sistema financer de tots els altres estats membres afectats, en particular, en situacions d'urgència, basant-se en la informació disponible en el moment; i,

b) Ha de tenir en compte en l'aplicació d'aquesta Llei la convergència d'instruments i pràctiques de supervisió en l'àmbit de la Unió Europea.»

Vuit. Es modifica l'apartat 1 de l'article desè ter, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els grups consolidables d'entitats de crèdit i les entitats de crèdit no integrades en un d'aquests grups consolidables han de fer pública, tan aviat com sigui viable, almenys amb periodicitat anual i degudament integrada en un sol document denominat Informació amb rellevància prudencial, informació concreta sobre les dades de la seva situació financera i activitat en què el mercat i altres parts interessades puguin tenir interès amb la finalitat d'avaluar els riscos als quals s'enfronten, la seva estratègia de mercat, el seu control de riscos, la seva organització interna i la seva situació a fi de donar compliment a les exigències mínimes de recursos propis que preveu aquesta Llei.

També s'ha de publicar la informació següent relativa a les pràctiques i polítiques de remuneració de les entitats de crèdit per a aquelles categories d'empleats les activitats professionals dels quals puguin tenir impacte en els seus perfils de risc:

a) Informació sobre el procés de decisió utilitzat per determinar la política de remuneració.

b) Informació sobre les característiques fonamentals del sistema de remuneració, en especial en relació amb els components que tinguin caràcter variable o prevegin el lliurament d'accions o drets sobre aquestes;

c) Informació respecte a la relació entre remuneració, funcions desenvolupades, el seu efectiu desenvolupament i els riscos de l'entitat;

d) Informació quantitativa agregada sobre les remuneracions, desglossada per àmbit d'activitat;

El Banc d'Espanya ha de determinar la informació mínima que ha de ser objecte de publicació d'acord amb els paràgrafs anteriors. En tot cas, les entitats poden ometre les informacions que no tinguin importància relativa i, amb l'oportuna advertència, les dades que considerin reservades o confidencials; també poden determinar el mitjà, lloc i manera de divulgació d'aquest document.

S'exceptua de les obligacions que preveu aquest article els grups o entitats de crèdit individuals controlats per altres entitats de crèdit o societats financeres de cartera autoritzades o constituïdes en un altre Estat membre de la Unió Europea, llevat quan entre elles hi hagi una entitat de crèdit important, sigui d'acord amb el criteri que l'autoritat responsable de supervisió consolidada del grup hagi comunicat al Banc d'Espanya, sigui en criteri d'aquest últim, en atenció a la seva activitat a Espanya o a la seva importància relativa dins del grup.

A aquests mateixos efectes, els grups i entitats han d'adoptar una política formal per al compliment d'aquests requisits de divulgació, la verificació de la suficiència i exactitud de les dades divulgades i de la freqüència de la seva divulgació, i han de disposar de procediments que permetin avaluar l'adequació d'aquesta política.

Les mateixes obligacions de divulgació han de ser exigibles, de manera individual o subconsolidada, a les entitats de crèdit espanyoles o estrangeres constituïdes en un altre Estat membre de la Unió Europea, filials d'entitats de crèdit espanyoles, en

els casos que el Banc d'Espanya així ho consideri en atenció a la seva activitat o importància relativa dins del grup. En cas que l'obligació afecti filials estrangeres, el Banc d'Espanya ha de remetre la resolució corresponent a l'entitat espanyola dominant, que està obligada a adoptar les mesures necessàries per donar-li compliment efectiu.»

Nou. S'afegeix l'article desè quater següent.

«Article desè quater. *Establiment de col·legis de supervisors.*

1. El Banc d'Espanya ha d'establir, com a supervisor en base consolidada, col·legis de supervisors amb l'objecte de facilitar l'exercici de les tasques a què es refereixen les lletres a) a d) i f) de l'article 10 bis.2 i, de conformitat amb els requisits de confidencialitat que preveu la legislació aplicable i amb el dret de la Unió Europea, ha de vetllar, si s'escau, per establir una coordinació i una cooperació adequades amb les autoritats competents de tercers països.

Els col·legis de supervisors constitueixen el marc en què es desenvolupin les tasques següents:

- a) Intercanviar informació;
- b) Acordar l'atribució voluntària de tasques i delegació voluntària de responsabilitats si és procedent;
- c) Establir programes d'examen prudencial basats en una avaluació de riscos del grup, d'acord amb l'article 10 bis.1;
- d) Augmentar l'eficiència de la supervisió, i eliminar tota duplicació de requisits prudencials innecessaris, concretament en relació amb les sol·licituds d'informació a què es refereixen els apartats 1 i 1 bis de l'article 6 del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees;
- e) Aplicar de manera coherent els requisits prudencials que preveu la Directiva 2006/48/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici en totes les entitats d'un grup bancari, sense perjudici de les opcions i facultats que ofereix la legislació de la Unió Europea;
- f) Aplicar l'article 10 bis.2.c) atenent a la labor realitzada en altres fòrums que es puguin constituir en aquest àmbit.

2. Quan el Banc d'Espanya ostenti la condició de supervisor d'una entitat de crèdit amb sucursals considerades com a significatives d'acord amb els criteris de l'article 10 bis.2.g), també ha d'establir i presidir un col·legi de supervisors per facilitar l'intercanvi d'informació al qual es refereix l'article 6.1 del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny.

3. L'establiment i el funcionament dels col·legis s'han de basar en disposicions consignades per escrit i determinades, amb la consulta prèvia a les autoritats competents afectades, pel Banc d'Espanya com a autoritat responsable de la supervisió en base consolidada o com a autoritat competent de l'Estat membre d'origen. El Banc d'Espanya ha de mantenir tots els membres del col·legi plenament informats, per endavant, de l'organització de les reunions dels col·legis, de les principals qüestions que es tractaran i de les qüestions que s'han de considerar. També ha d'informar plenament tots els membres del col·legi respecte de les accions adoptades en les reunions o de les mesures executades.

Reglamentàriament es poden desenvolupar les característiques que han de reunir aquests col·legis, la composició dels quals l'ha de determinar el Banc d'Espanya.

4. El Banc d'Espanya, com a membre d'un col·legi de supervisors, ha de col·laborar estretament amb la resta d'autoritats competents que el formen. Les exigències en matèria de confidencialitat que preveu l'article 6, apartats 2 a 6, del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees, no han d'impedir

l'intercanvi d'informació confidencial entre el Banc d'Espanya i la resta d'autoritats competents en el si dels col·legis de supervisors.

L'establiment i el funcionament de col·legis de supervisors no han d'afectar els drets i deures del Banc d'Espanya que recull la present Llei, la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, i els seus desplegaments reglamentaris respectius.»

Deu. La disposició addicional segona queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional segona. *Requisits per a la comptabilitat de les participacions preferents com a recursos propis i règim fiscal aplicable a aquestes així com a determinats instruments de deute.*

1. Les participacions preferents a què es refereix l'article setè d'aquesta Llei han de complir els requisits següents:

a) Ser emeses per una entitat de crèdit espanyola o per una societat anònima resident a Espanya o en un territori de la Unió Europea, que no tingui la condició de paradís fiscal, i els drets de vot de la qual corresponguin en la seva totalitat directament o indirectament a una entitat de crèdit espanyola i l'activitat o objecte exclusius de la qual sigui l'emissió de participacions preferents.

b) En els supòsits d'emissions efectuades per una societat filial de les que preveu la lletra a), els recursos obtinguts han d'estar invertits en la seva totalitat, i descomptar despeses d'emissió i gestió, i de manera permanent, a l'entitat de crèdit dominant de la filial emissora, de manera que quedin directament afectes als riscos i situació financera d'aquesta entitat de crèdit dominant i de la del seu grup o subgrup consolidable al qual pertany, d'acord amb el que s'indica en les lletres següents.

c) Les condicions de l'emissió han de fixar la remuneració que tenen dret a percebre els tenidors de les participacions preferents, si bé:

i) El consell d'administració, o òrgan equivalent, de l'entitat de crèdit emissora o matriu pot cancel·lar, discrecionalment, quan ho consideri necessari, el pagament de la remuneració durant un període il·limitat, sense efecte acumulatiu.

ii) S'ha de cancel·lar aquest pagament si l'entitat de crèdit emissora o matriu, o el seu grup o subgrup consolidable, no compleixen els requeriments de recursos propis que estableix l'apartat 1 de l'article sisè.

En tot cas, el pagament d'aquesta remuneració està condicionat a l'existència de beneficis o reserves distribuïbles a l'entitat de crèdit emissora o dominant.

El Banc d'Espanya pot exigir la cancel·lació del pagament de la remuneració basant-se en la situació financera i de solvència de l'entitat de crèdit emissora o matriu, o en la del seu grup o subgrup consolidable.

La cancel·lació del pagament de la remuneració acordada per l'emissor o exigida pel Banc d'Espanya no es consideren obligacions als efectes de determinar l'estat d'insolvència del deutor o de sobreseïment en el pagament de les seves obligacions, d'acord amb el que preveu la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

No obstant això, el pagament de la remuneració pot ser substituït, si així ho estableixen les condicions de l'emissió, i amb les limitacions que s'estableixin reglamentàriament, pel lliurament d'accions ordinàries, quotes participatives o aportacions al capital de les cooperatives de crèdit, de l'entitat de crèdit emissora o matriu.

d) No atorgar als seus titulars drets polítics, excepte en els supòsits excepcionals que s'estableixin en les respectives condicions d'emissió.

e) No atorgar drets de subscripció preferent respecte de noves emissions futures.

f) Tenir caràcter perpetu, encara que l'emissor pot acordar l'amortització anticipada a partir del cinquè any des de la seva data de desemborsament, prèvia autorització del Banc d'Espanya, que només l'ha de concedir si no es veu afectada

la situació financera ni la solvència de l'entitat de crèdit, o del seu grup o subgrup consolidable. A aquests efectes, el Banc d'Espanya pot condicionar la seva autorització al fet que l'entitat substitueixi les participacions preferents amortitzades per elements de capital computables de qualitat igual o superior.

g) Cotitzar en mercats secundaris organitzats.

h) En els supòsits de liquidació o dissolució, o altres que donin lloc a l'aplicació de les prioritats que preveu el Codi de comerç, de l'entitat de crèdit emissora o de la dominant, les participacions preferents donen dret a obtenir exclusivament el reemborsament del seu valor nominal juntament amb la remuneració meritada i no satisfeta, que no hagi estat objecte de cancel·lació d'acord amb la lletra c) anterior, i s'han de situar, a efectes de l'ordre de prelació de crèdits, immediatament darrere de tots els creditors, subordinats o no, de l'entitat de crèdit emissora o de la dominant del grup o subgrup consolidable d'entitats de crèdit i davant dels accionistes ordinaris i, si s'escau, dels quotapartíps.

i) En els supòsits en què l'entitat emissora o matriu, o el seu grup o subgrup consolidable, presenti pèrdues comptables significatives o una caiguda rellevant en les ràtios indicadores del compliment dels requeriments de recursos propis, les condicions d'emissió de les participacions preferents han d'establir un mecanisme que asseguri la participació dels seus tenidors en l'absorció de les pèrdues corrents o futures, i que no menyscabi eventuals processos de recapitalització, ja sigui mitjançant la conversió de les participacions en accions ordinàries, quotes participatives o aportacions al capital de les cooperatives de crèdit, de l'entitat de crèdit emissora o matriu, o bé mitjançant la reducció del seu valor nominal. Reglamentàriament són necessaris els suposats desencadenants d'aquests mecanismes i les seves condicions específiques.

j) En el moment d'efectuar una emissió, l'import nominal en circulació no pot ser superior al 30 per cent dels recursos propis bàsics del grup o subgrup consolidable al qual pertany l'entitat dominant de la filial emissora, inclòs l'import de la mateixa emissió, sense perjudici de les limitacions addicionals que es puguin establir als efectes de solvència. Si aquest percentatge se sobrepassa una vegada efectuada l'emissió, l'entitat de crèdit ha de presentar davant el Banc d'Espanya per a la seva autorització un pla per retornar al compliment del percentatge esmentat. El Banc d'Espanya pot modificar aquest percentatge, si bé no pot ser mai més gran del 35 per cent.

2. El règim fiscal de les participacions preferents emeses en les condicions que estableix l'apartat anterior és el següent:

a) La remuneració a què es refereix la lletra c) de l'apartat anterior té la consideració de despesa deduïble per a l'entitat emissora.

b) Les rendes derivades de les participacions preferents s'han de qualificar com a rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis d'acord amb el que estableix l'apartat 2 de l'article 25 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

c) En els supòsits d'emissions efectuades per una societat filial, no estan sotmesos a cap retenció els rendiments generats pel dipòsit dels recursos obtinguts a l'entitat de crèdit dominant, i és aplicable, si s'escau, l'exempció que estableix la lletra f) de l'apartat 1 de l'article 14 del Text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat per Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març.

d) Les rendes derivades de les participacions preferents obtingudes per subjectes passius de l'impost sobre la renda de no residents sense establiment permanent estan exemptes d'aquest impost en els mateixos termes establerts per als rendiments derivats del deute públic a l'article 14 del Text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat per Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març.

e) Les operacions derivades de l'emissió de participacions preferents estan exemptes de la modalitat d'operacions societàries de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

3. L'entitat de crèdit dominant d'un grup o subgrup consolidable d'entitats de crèdit té l'obligació d'informar l'Administració tributària i les institucions encarregades de la supervisió financera, en la forma en què reglamentàriament s'estableixi, de les activitats realitzades per les filials a què es refereix la lletra a) de l'apartat 1 d'aquesta disposició addicional i de la identitat dels contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques i els subjectes passius de l'impost sobre societats, que siguin titulars dels valors emesos per aquelles, així com els contribuents de l'impost sobre la renda de no residents que obtinguin rendes procedents d'aquests valors mitjançant establiment permanent situat en territori espanyol.

4. El que estableix aquesta disposició addicional és igualment aplicable en els supòsits en què l'entitat dominant a què es refereix la lletra a) del seu apartat 1 sigui una entitat que es regeixi pel dret d'un altre Estat.

5. El règim que preveuen els apartats 2 i 3 d'aquesta disposició és també aplicable a les emissions d'instruments de deute efectuades per entitats que compleixin els requisits de la lletra a) de l'apartat 1 i que cotitzin en mercats organitzats. A més, en el cas d'emissions efectuades per una entitat filial la seva activitat o objecte exclusiu és l'emissió de participacions preferents i/o altres instruments financers i s'han de complir els requisits de cotització en mercats organitzats i d'inversió a l'entitat dominant que s'estableixen en les lletres g) i b) d'aquest apartat. Igualment, aquest règim és aplicable als valors cotitzats en mercats organitzats i emesos amb càrrec a fons de titulització hipotecària, regulats per la Llei 19/1992, de 7 de juliol, sobre règim de societats i fons d'inversió immobiliària i sobre fons de titulització hipotecària i a fons de titulització d'actius regulats per la disposició addicional cinquena de la Llei 3/1994, de 14 d'abril, per la qual s'adapta la legislació espanyola en matèria d'entitats de crèdit a la segona directiva de coordinació bancària i s'introdueixen altres modificacions relatives al sistema financer.

6. El que estableix aquesta disposició addicional és aplicable, igualment, a les participacions preferents o a altres instruments de deute emesos per entitats cotitzades que no siguin de crèdit o per una societat resident a Espanya o en un territori de la Unió Europea, que no tingui la consideració de paradís fiscal, i els drets de vot de la qual corresponguin en la seva totalitat, directament o indirectament, a entitats cotitzades que no siguin de crèdit. En aquests casos, per procedir a l'amortització anticipada no és necessària l'autorització que preveu la lletra f) de l'apartat 1.

7. A les emissions d'instruments de deute a les quals es refereixen els dos apartats precedents no els és aplicable la limitació imposada, per raons de capital i de reserves, en els articles 405 i 411 del Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de societats de capital ni en relació amb la societat emissora ni amb la societat dominant del grup.»

Article segon. *Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors:

U. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 70:

«4. Una empresa de serveis d'inversió que no sigui originadora, patrocinadora o creditora original es considera exposada al risc de crèdit d'una posició de titulització en la seva cartera de negociació o fora d'aquesta només si l'entitat originadora, patrocinadora o creditora original ha revelat de manera explícita a l'empresa de serveis d'inversió que es disposa a retenir, de manera constant, un interès econòmic net significatiu que, en qualsevol cas, no pot ser inferior al 5 per cent. Reglamentàriament s'han d'establir les condicions que han de complir les empreses de serveis d'inversió per exposar-se al risc d'una posició de titulització o mantenir aquestes exposicions. Així mateix, les empreses de serveis d'inversió, quan actuïn com a originadores o patrocinadores d'una titulització, han d'aplicar a les exposicions que titulitzaran, les condicions que s'estableixin reglamentàriament.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 70 bis, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els grups consolidables d'empreses de serveis d'inversió, així com les empreses de serveis d'inversió no integrades en un d'aquests grups consolidables, han de fer pública, tan bon punt sigui possible i almenys amb periodicitat anual, degudament integrada en un sol document denominat Informació sobre solvència, informació concreta sobre aquelles dades de la seva situació financera i activitat en què el mercat i altres parts interessades puguin tenir interès amb vista a avaluar els riscos als quals s'enfronten, la seva estratègia de mercat, el seu control de riscos, la seva organització interna i la seva situació en ordre al compliment de les exigències mínimes de recursos propis que preveu aquesta Llei.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de determinar la informació mínima que ha de ser objecte de publicació d'acord amb el paràgraf anterior. En tot cas, les entitats poden ometre les informacions que no tinguin importància relativa i, amb l'oportuna advertència, les dades que considerin reservades o confidencials; també poden determinar el mitjà, lloc i manera de divulgació del document esmentat.

També s'ha de publicar la informació següent relativa a les pràctiques i polítiques de remuneració dels grups consolidables d'empreses de serveis d'inversió, així com de les empreses de serveis d'inversió no integrades en un d'aquests grups consolidables, per a aquelles categories d'empleats les activitats professionals dels quals puguin tenir impacte en els seus perfils de risc:

- a) Informació sobre el procés de decisió utilitzat per determinar la política de remuneració;
- b) Informació sobre les característiques fonamentals del sistema de remuneració, en especial en relació amb els components que tinguin caràcter variable o prevegin el lliurament d'accions o drets sobre aquestes;
- c) Informació de la relació entre remuneració, funcions desenvolupades, el seu desenvolupament efectiu i els riscos de l'entitat;
- d) Informació quantitativa agregada sobre les remuneracions, desglossada per àmbit d'activitat.

A aquests mateixos efectes, els grups i entitats han d'adoptar una política formal per al compliment dels requisits de divulgació esmentats i per a la verificació de la suficiència i exactitud de les dades divulgades i de la freqüència de la seva divulgació, i han de disposar de procediments que els permetin avaluar l'adequació d'aquesta política.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors, per donar compliment a la normativa sobre polítiques i pràctiques de remuneració que reglamentàriament s'estableixi, pot requerir als grups i entitats als quals es refereix aquest apartat que disposin de polítiques i pràctiques remuneratives que siguin compatibles amb una gestió adequada i eficaç del risc i la promoguin i que limitin les remuneracions variables quan siguin incoherents amb el manteniment d'una base sòlida de capital.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'utilitzar la informació recopilada de conformitat amb els criteris de divulgació que estableix aquesta Llei per comparar les tendències i pràctiques en matèria de remuneració. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de facilitar aquesta informació a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de recopilar informació sobre el nombre de persones, en cada empresa de serveis d'inversió, amb remuneracions d'almenys 1 milió d'euros, inclòs l'àmbit de negoci implicat i els principals components del sou, els incentius, les primes a llarg termini i la contribució a la pensió. Aquesta informació s'ha de transmetre a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats.»

Tres. Es modifica l'apartat 3 de l'article 87 bis, que queda redactat de la manera següent:

«3. Així mateix, quan una empresa de serveis d'inversió no compleixi les exigències que, contingudes en aquesta Llei o en la seva normativa de desplegament, determinin requeriments mínims de recursos propis o requereixin una estructura organitzativa o mecanismes i procediments de control intern adequats, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot adoptar, entre d'altres, les mesures següents:

a) Obligar les empreses de serveis d'inversió i els seus grups a mantenir recursos propis addicionals als exigits amb caràcter mínim.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors ho ha de fer, almenys, sempre que aprecii deficiències greus en l'estructura organitzativa de l'empresa de serveis d'inversió o en els procediments i mecanismes de control intern, incloent-hi en especial els que esmenta l'article 70.3 d'aquesta Llei, o sempre que determini, d'acord amb el que preveu l'article 87 bis.1.c, que els sistemes i els fons propis mantinguts a què es refereix aquest precepte no garanteixen una gestió i cobertura sòlides dels riscos. En els dos casos la mesura ha de ser adoptada quan la Comissió Nacional del Mercat de Valors consideri improbable que la mera aplicació d'altres mesures millori aquestes deficiències o situacions en un termini adequat.

b) Exigir a les empreses de serveis d'inversió i els seus grups que reforcin els procediments, mecanismes i estratègies adoptats per al compliment de les exigències esmentades.

c) Exigir a les empreses de serveis d'inversió i els seus grups l'aplicació d'una política específica, bé de dotació de provisions, bé de repartiment de dividends o d'un altre tipus de tractament per als actius subjectes a ponderació als efectes de les exigències de recursos propis, bé de reducció del risc inherent a les seves activitats, productes o sistemes.

d) Restringir o limitar els negocis, les operacions o la xarxa de les empreses de serveis d'inversió.

e) Exigir a les empreses de serveis d'inversió i els seus grups que limitin la remuneració variable en forma de percentatge dels ingressos nets totals quan això no sigui compatible amb el manteniment d'una base de capital sòlida.

f) Exigir a les empreses de serveis d'inversió i els seus grups que utilitzin beneficis nets per reforçar la seva base de capital.

El que disposa aquest apartat s'entén sense perjudici de l'aplicació de les sancions que en cada cas s'escaiguin d'acord amb els preceptes que estableix aquesta Llei.»

Quatre. S'afegeix l'apartat 4 següent a l'article 87 bis:

«4. La Comissió Nacional del Mercat de Valors, en el desenvolupament de les seves funcions com a autoritat responsable de la supervisió de les empreses de serveis d'inversió i els seus grups consolidables:

a) Ha de prendre degudament en consideració la possible incidència de les seves decisions en l'estabilitat del sistema financer de tots els altres estats membres afectats, en particular, en situacions d'urgència, i basar-se en la informació disponible en el moment; i,

b) Ha de tenir en compte la convergència d'instruments i pràctiques de supervisió en l'àmbit de la Unió Europea.»

Cinc. S'afegeix l'article 91 quinquies següent:

«Article 91 quinquies. *Sol·licituds de designació de sucursals com a significatives.*

La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot formular sol·licituds a les autoritats competents de la supervisió d'una empresa de serveis d'inversió autoritzada en la

Unió Europea amb sucursals a Espanya perquè aquestes siguin considerades com a sucursals significatives, així com, en els casos en què no existeixi una decisió conjunta sobre això, resoldre sobre el seu caràcter significatiu.

En aquests supòsits, conforme al procediment que es determini reglamentàriament, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de promoure l'adopció d'una decisió conjunta sobre la sol·licitud, amb les altres autoritats competents d'altres estats membres encarregades de la supervisió de les diferents entitats integrades en el grup.

Igualment, correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, conforme al procediment que es determini reglamentàriament, resoldre mitjançant decisió conjunta, les sol·licituds equivalents formulades per les autoritats competents dels països on estiguin ubicades sucursals d'empreses de serveis d'inversió espanyoles, així com, a falta de decisió conjunta sobre això, reconèixer la resolució sobre el seu caràcter significatiu d'aquesta autoritat competent.

Així mateix, s'han de concretar reglamentàriament els motius que la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de tenir en compte per considerar si una sucursal és o no significativa, que han d'incloure en tot cas la quota de mercat de la sucursal, la incidència potencial de la suspensió o cessament de les operacions de l'entitat en la liquiditat del mercat i les dimensions i la importància de la sucursal.»

Sis. S'afegeix l'article 91 sexies següent:

«Article 91 sexies. Decisions conjuntes en el marc de la supervisió de grups d'empreses de serveis d'inversió que operen en diversos estats membres.»

En el marc de la cooperació a què es refereix l'article 91.1, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, com a supervisor en base consolidada d'un grup o com a autoritat competent responsable de la supervisió de les filials d'una empresa de serveis d'inversió matriu de la Unió Europea o d'una societat financera de cartera matriu de la Unió Europea a Espanya, ha de fer tot el que pugui per prendre una decisió conjunta sobre l'aplicació dels articles 70.3 i 87 bis.1 per determinar l'adequació del nivell consolidat de fons propis que tingui el grup en relació amb la seva situació financera i perfil de risc i el nivell de fons propis necessari per a l'aplicació de l'apartat 3 de l'article 87 bis, a cadascuna de les entitats del grup d'empreses de serveis d'inversió i en base consolidada.

La decisió conjunta s'ha d'adoptar de conformitat amb el procediment que es prevegi reglamentàriament.»

Set. S'afegeix l'article 91 septies següent:

«Article 91 septies. Establiment de col·legis de supervisors.»

1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'establir com a supervisor en base consolidada col·legis de supervisors amb l'objecte de facilitar l'exercici de les tasques que reglamentàriament es determinin en el marc de la cooperació a la qual es refereix l'article 91.1 i, de conformitat amb els requisits de confidencialitat que preveu la legislació aplicable i amb el dret de la Unió Europea, ha de vetllar, si s'escau, per establir una coordinació i una cooperació adequades amb les autoritats competents de tercers països.

Els col·legis de supervisors han de constituir el marc en què es desenvolupin les tasques següents:

- a) Intercanviar informació;
- b) Acordar l'atribució voluntària de tasques i delegació voluntària de responsabilitats si és procedent;
- c) Establir programes d'examen prudencial basats en una avaluació de riscos del grup, d'acord amb l'article 87 bis.1;

d) Augmentar l'eficiència de la supervisió, i eliminar tota duplicació de requisits prudencials innecessaris, concretament en relació amb les sol·licituds d'informació a les quals es refereix l'apartat 8 de l'article 91 bis;

e) Aplicar de manera coherent els requisits prudencials que preveu la Directiva 2006/49/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, sobre l'adequació del capital de les empreses d'inversió i les entitats de crèdit en totes les entitats d'un grup d'empreses de serveis d'inversió, sense perjudici de les opcions i facultats que ofereix la legislació de la Unió;

f) Planificar i coordinar les activitats de supervisió, en col·laboració amb les autoritats competents implicades i, si s'escau, amb els bancs centrals, en situacions d'urgència o en previsió d'aquestes situacions, atenent a la labor duta a terme en altres fòrums que es puguin constituir en aquest àmbit.

2. Quan la Comissió Nacional del Mercat de Valors ostenti la condició de supervisor d'una empresa de serveis d'inversió amb sucursals considerades com a significatives d'acord amb els criteris de l'article 91 quinquies també ha d'establir i presidir un col·legi de supervisors per facilitar l'intercanvi d'informació al qual es refereix l'apartat 8 de l'article 91 bis.

3. L'establiment i el funcionament dels col·legis s'han de basar en disposicions consignades per escrit i determinades, amb la consulta prèvia a les autoritats competents afectades, per la Comissió Nacional del Mercat de Valors com a autoritat responsable de la supervisió en base consolidada o com a autoritat competent de l'Estat membre d'origen. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de mantenir tots els membres del col·legi plenament informats, per endavant, de l'organització de les reunions dels col·legis, de les principals qüestions que es tractaran i de les qüestions que s'han de considerar. La Comissió Nacional del Mercat de Valors també ha d'informar plenament tots els membres del col·legi respecte de les accions adoptades en les reunions o de les mesures executades. Reglamentàriament es poden desenvolupar les característiques que han de reunir aquests col·legis, la composició dels quals l'ha de determinar la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

4. La Comissió Nacional del Mercat de Valors, com a membre d'un col·legi de supervisors, ha de col·laborar estretament amb la resta d'autoritats competents que el formin. Les exigències en matèria de confidencialitat que preveu aquesta Llei no han d'impedir l'intercanvi d'informació confidencial entre la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la resta d'autoritats competents en el si dels col·legis de supervisors.

L'establiment i el funcionament de col·legis de supervisors no han d'afectar els drets i deures de la Comissió Nacional del Mercat de Valors que recull aquesta Llei i els seus desplegaments reglamentaris respectius.»

Article tercer. *Modificació del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees.*

La lletra g) de l'article 6.4 del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees, queda redactada de la manera següent:

«g) Les informacions que el Banc d'Espanya transmeti als bancs centrals i altres organismes de funció similar en qualitat d'autoritats monetàries, quan la informació sigui pertinent per al desenvolupament de les seves respectives funcions legals, com ara l'aplicació de la política monetària i la corresponent provisió de liquiditat, la supervisió dels sistemes de pagament, de compensació i liquidació, i la defensa de l'estabilitat del sistema financer.»

Disposició transitòria. *Règim transitori per a les participacions preferents.*

Les participacions preferents emeses amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei i que no compleixin els requisits establerts per a aquest tipus d'instruments en aquesta norma, es poden continuar computant com a recursos propis de les entitats de crèdit i els seus grups amb els límits que reglamentàriament s'estableixin. També es poden continuar computant com a recursos propis bàsics les participacions preferents subscrietes pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària d'acord amb el que preveu l'article 9 del Reial decret llei 9/2009, de 26 de juny, sobre reestructuració bancària i reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit.

Sense perjudici del que disposa el paràgraf anterior, l'entrada en vigor d'aquesta Llei no modifica el règim fiscal aplicable a les participacions preferents i altres instruments de deute que s'hagin emès amb anterioritat a la data esmentada.

Disposició derogatòria.

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden derogades totes les disposicions d'igual o menor rang que s'oposin al que s'hi estableix.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposen les regles 6a, 11a i 13a de l'article 149.1 de la Constitució.

Adicionalment, l'article primer apartat deu es dicta a l'empara de l'article 149.1 14a de la Constitució.

Disposició final segona. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta Llei s'incorpora parcialment al dret espanyol la Directiva 2009/111/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre de 2009, per la qual es modifiquen les directives 2006/48/CE, 2006/49/CE i 2007/64/CE pel que fa als bancs afiliats a un organisme central, a determinats elements dels fons propis, als grans riscos, al règim de supervisió i a la gestió de crisis.

Disposició final tercera. *Habilitació normativa.*

S'habilita el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament, execució i compliment del que preveu aquesta Llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 11 d'abril de 2011.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO